

Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports
Fundació Orquestra Simfònica

CONCERT EN BENEFICI DELS DAMNIFICATS PER LA DANA A VALÈNCIA

CONCERT

CICLE AUDITORIUM DE PALMA

N.3

Orquestra Simfònica Illes Balears

12.12.2024

20.00H

W. A. Mozart
Don Giovanni, obertura
Concert per a
piano núm. 23

M. Mussorgsky
Quadres d'una Exposició

Piano
Eva Gevorgyan
Director
Pablo Mielgo

Entrades: Taquilles
Auditorium de Palma
www.simfonicadebalears.com

Govern de les
Illes Balears

Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports
Fundació Orquestra Simfònica

Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports
Agència d'Estratègia Turística

Mallorca Ibiza
Menorca Formentera
El Corte Inglés

Programa

45' **Don Giovanni, Obertura**
Wolfgang A. Mozart (1756-1791)

Concert per a piano núm. 23 KV 488, en la major
Wolfgang A. Mozart (1756-1791)

Allegro
Adagio
Allegro assai

20' PAUSA

50' **Quadres d'una exposició**
Modest Mússorgski (1839-1909)
Orquestració Maurice Ravel (1875-1937)

Passeig, Gnomus
Passeig, Il vecchio castello
Passeig, Tulleries
Bydlo
Passeig, Dansa dels pollets en llurs closques
Samuel Goldenberg i Schmuyle
El mercat de Limoges
Catacumbae, Sepulcrum Romanum - Cum mortuis
in lingua mortua
La cabana amb potes de gallina (Baba-Yaga)
La Gran porta de Kiev

Piano, Eva Gevorgyan
Director: Pablo Mielgo
Orquestra Simfònica Illes Balears

Crèdit editorial
Quadres d'una exposició, Boosey & Hawkes

Notes al programa

Classicisme vienès i nacionalisme rus

Elena Sancho

Al concert d'avui vespre, escoltarem la primera part de l'obertura de *Don Giovanni* i el Concert per a piano i orquestra en La major, ambdues peces de Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791); i, a la segona part, una obra per a piano de Modest Mússorgski (1839-1881) orquestrada per Maurice Ravel (1875-1937).

L'obertura de l'òpera de *Don Giovanni* ens introduceix a l'estil vienès de Mozart. Aquest drama giocoso en dos actes fou compost el 1787, estrenat a Praga el 29 d'octubre al Ständetheater amb gran èxit, i a Viena el 7 de maig de l'any següent. Després d'unes quantes funcions, l'obra caigué en l'oblit i no es tornà a interpretar fins un cop mort del compositor.

Don Giovanni inclou elements de l'òpera seria i l'òpera buffa. Empra la retòrica, la dramatúrgia dels tempos i la confrontació de les tonalitats major i menor així com vol, per a expressar magistralment el discurs musical de l'obra: la mort i la llibertat. Tot plegat, ja es presenta a l'obertura que, n'hi ha que asseguren, fou composta la nit abans de l'estrena.

El Concert per a piano i orquestra en La major fou enllestit el 2 de març del 1786. Probablement l'estrenà ell mateix. És un dels concerts més expressius de Mozart, en especial pel que fa al segon moviment: Adagio. Destaca d'entre tots els seus concerts per la riquesa temàtica i la introspecció que se'n desprèn. El tercer moviment és un rondó que segons com recorda l'òpera *Les noces de Fígaro*, estrenada a la mateixa època.

Ambdues obres comparteixen un estil personal en el conjunt de l'obra del compositor. Les compongué amb uns quants anys de diferència, però en un mateix context. El compositor gaudia de la fama que tant havia anhelat anys abans, el valoraven, i els seus esforços es compensaven amb encàrrecs i reconeixement públic.

A la segona part del concert, escoltarem *Quadres d'una exposició*: una versió d'una suite per a piano, que Modest Mússorgski compongué i Maurice Ravel orquestrà l'any 1922. Es tracta de quinze miniatures que descriuen la visita a l'exposició dedicada pòstumament al pintor i arquitecte rus Viktor Hartmann (1834-1873), celebrada el 1874. El compositor, que era amic de l'artista, volgué homenatjar-lo amb una obra programàtica.

Mússorgski va pertànyer al 'Grup dels Cinc' compositors del nacionalisme rus. Tenien l'objectiu de produir obres que enaltissin la cultura pròpia i deixessin de banda la influència occidental. Per a inspirar-se, varen recórrer a les llegendes, contes, música popular i elements identitaris.

El tractament instrumental de Ravel és excepcional: escull atentament cada intervenció. La primera actuació fou de la Filharmònica de Los Angeles, amb Artur Rodziński, el 10 d'abril del 1930.

L'obra comença amb la promenade, que descriu les passes del compositor per les galeries: una melodia de la trompeta a la qual contesten els altres metalls. El primer quadre de l'exposició és El gnom, una mena de trencanous de fusta amb trets sinistres, que la música representa molt encertadament. El següent es titula Il vecchio Castello, on el fagot simbolitza un castell medieval, i el saxo alt es personifica en un trobador que canta acompañat per la corda. Tulleries (Dispute d'enfants après jeux Tulleries de Paris) enfronta diversos temes per a fer l'enrenou de la canalla quan juga i xala. Aleshores ve un dels quadres més destacats de l'obra: Bydlo, un carro polonès tibat per dos bous; Ravel assignà la tuba a la melodia, que amb el seu so obscur i vellutat transita a poc a poc, compassada damunt d'un baix constant, com si fossin les rodes que giren a un ritme binari. El tema va creixent fins a arribar al moment de més tensió, quan entra el redoblament de la caixa, i després la intensitat torna a decaure. Hi ha crítics que, en aquest moviment, han volgut veure-hi l'ascens dels camperols russos per sobre de les classes altes. Tot seguit, Ball dels pollots en les seves closques: un número divertit i lleuger, protagonitzat pels instruments de vent-fusta, que es contraposa al lirisme de greus del temps anterior. Després, se sent una picabaralla entre Dos jueus: Samuel Goldenberg, el ric, i Schmuyle el pobre. A cadascú se li assigna un tema que es contraposa en instrumentació i caràcter: la severitat i decisió en registre greu del primer s'alterna amb el discurs balbucejant i repetitiu de la trompeta. A Limoges, le marché (la grand nouvelle), una colla de dones xerren animadament al mercat. De nou, s'inspira en la ciutat de París per al número de les Catacumbes (Sepulcrum romanum). Reprèn el tema folklòric rus amb la bruixa Baba lagà. I acaba amb la colossal Gran Porta de Kíiv, que resumeix l'obra alternant el repic de campanes amb la promenade, i una coral de tota l'orquestra en la qual els metalls fan vibrar l'auditori. Les promenades que van intercalant-se amb els quadres varien: a voltes són lentes i líriques, i a voltes agafen l'aire del començament amb la trompeta. Això s'ha interpretat com un autoretrat de l'estat d'ànim del compositor durant la seva visita a l'exposició.

L'estil compositiu de Mússorgski queda reflectit en les contínues asimetries rítmiques, en les melodies populars i en la total llibertat pel que fa a tonalitats. Fou un compositor amb moltes idees, que no sempre sabé traspassar al paper perquè no s'havia format en composició, sinó que era més aviat autodidacte. Un dels seus companys al 'Grup dels Cinc', Rimski-Kórsakov (1844-1908), revisà moltes de les seves obres abans no les publicà. Mússgorski deia: "Les idees, les melodies, venen a mi amb voluntat pròpia. Com les colomes rostides de la història, me n'atipo i me n'omplo, i m'empatxo de l'excés. Amb prou feines puc escriure-ho tot plegat a temps". Disposava, doncs, de molta matèria primera per a compondre, però no sempre sabia resoldre-la. A l'obra que escoltarem avui vespre, s'hi percep l'excés d'idees de què parla, molt ben combinades; i, amb les habilitats de Ravel en l'orquestració, resulten en una obra perfecta perquè els oients gaudim de la nostra visita a l'exposició.

Notas al programa

esp

Clasicismo vienés y nacionalismo ruso

Elena Sancho

En el concierto de esta noche escucharemos en la primera parte la obertura de *Don Giovanni* y el Concierto para piano y orquesta en La mayor, ambas de Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) y en la segunda parte, una obra para piano de Modest Mussorgsky (1839-1881) orquestada por Maurice Ravel (1875-1937). La obertura de la ópera *Don Giovanni* nos introduce en el estilo vienés de Mozart. Este drama giocoso en dos actos fue compuesto en 1787, estrenado en Praga el 29 de octubre en el Ständetheater con mucho éxito y en Viena el 7 de mayo del año siguiente. Tras unas cuantas actuaciones la ópera cayó en el olvido y no se volvió a interpretar hasta después de la muerte del compositor.

Don Giovanni incluye elementos de la ópera seria y de la ópera bufa. Utiliza la retórica, la dramaturgia de los tempos y la confrontación de la tonalidad mayor y menor a su antojo para expresar de forma magistral el discurso musical de la obra: la muerte y la libertad. Todo ello se presenta en la obertura, la cual, algunos aseguran, fue compuesta la noche anterior al estreno.

El Concierto para piano y orquesta en la mayor que sigue fue terminado el 2 de marzo de 1786. Probablemente fue estrenado por él mismo. Es uno de los conciertos más expresivos del compositor, especialmente el segundo movimiento Adagio. Destaca entre todos sus conciertos por la riqueza temática y la introspección que desprende. El tercer movimiento es un rondó que nos puede recordar a la ópera *Las Bodas de Figaro*, estrenada por esta misma época.

Ambas obras comparten un estilo personal dentro de la obra del compositor. Fueron compuestas con unos años de diferencia, pero dentro de un mismo contexto. El compositor disfrutaba de la fama ansiada en épocas anteriores, era valorado y sus esfuerzos se estaban viendo compensados con encargos y reconocimiento público.

En la segunda parte del concierto escucharemos *Cuadros de una exposición*, una versión de una suite para piano compuesta por Modest Mussorgsky cuya orquestación realizó Maurice Ravel en 1922. Son quince miniaturas que describen la visita a la exposición póstuma dedicada al pintor y arquitecto ruso Viktor Hartmann (1834-1873) celebrada en 1874. Mussorgsky, amigo del artista, quiso homenajearle componiendo una obra programática. Mussorgsky perteneció al Grupo de los Cinco dentro del nacionalismo ruso. Su objetivo era producir obras que enaltecieran la cultura propia y que dejaran a un lado toda influencia occidental. Para inspirarse recurrieron a leyendas, cuentos, música popular y elementos identitarios.

El tratamiento instrumental que realiza Ravel es excepcional, escoge atentamente cada intervención. La primera actuación fue de la Filarmónica de Los Ángeles con Artur Rodzinsky el 10 de abril de 1930.

La obra comienza con el promenade, describe los pasos del compositor por las galerías, una melodía de la trompeta a la que contestan el resto de los metales. El primer cuadro de la exposición es una especie de cascanueces de madera con rasgos siniestros que representa de forma muy acertada la música, el Gnomo. El siguiente cuadro se titula Il vecchio Castello, el fagot presenta un castillo medieval y el saxofón alto se personifica en un trovador que canta y es acompañado por la cuerda. Tulleries (Dispute d'enfants après jeux Tulleries de Paris) enfrenta diferentes temas que suenan al alboroto que hacen los niños cuando juegan y bromean. Viene ahora uno de los cuadros más destacados de la obra, Bydlo, un carro polaco tirado por dos bueyes. Ravel asignó a la tuba la melodía, con su sonido oscuro y aterciopelado camina despacio acompañada sobre un bajo que se mantiene constante como si fueran las ruedas girando a ritmo binario. El tema va creciendo hasta que llega al momento de más tensión cuando entra el redoble de la caja y después vuelve a decaer la intensidad. Algunos han querido ver en este movimiento el ascenso del campesinado ruso ante las clases altas. Continúa El ballet de los polluelos (de canario), es un número divertido y ligero protagonizado por los instrumentos de viento madera que se contrapone con el lirismo de los graves del tiempo anterior. Después se escucha una discusión de Dos judíos: Samuel Goldenberg, el adinerado, y Schmuyle el pobre. Cada uno tiene un tema asignado que se contrapone en instrumentación y en carácter. La severidad y decisión en registro grave del primero se alterna con el titubeante discurso repetitivo de la trompeta. En Limoges, le marché (la grand nouvelle) unas mujeres en el mercado charlan acaloradamente. Vuelve a inspirarse en la ciudad parisina en el número de las Catacumbas (Sepulcrum romanum). Retoma el tema folklórico ruso con la bruja Baba Yaga. Para terminar, la colossal Gran Puerta de Kiev resume la obra alternando el tañido de las campanas con el promenade y un coral de toda la orquesta donde los metales hacen vibrar al auditorio. Los promenades que se van intercalando entre los cuadros varían: a veces es más lento y lírico y otras retoma el aire del principio con la trompeta. Se ha interpretado como un autorretrato del estado de ánimo del compositor según visitaba la exposición.

El estilo compositivo de Mussorgsky queda reflejado en continuas asimetrías rítmicas, melodías populares y una total libertad en lo que a tonalidad se refiere. Fue un compositor que tenía muchas ideas y no siempre las supo reflejar y concluir en el papel debido a que no recibió una educación formal compositiva, más bien fue autodidacta. Uno de sus compañeros del Grupo de los cinco, Rimsky Korsakov (1844-1908) revisó muchas de sus obras antes de publicarlas. Mussorgsky decía: "las ideas, las melodías, vienen a mí por su propia voluntad. Como las palomas asadas en la historia, me atiborro y me atiborro y me alimento en exceso. Apenas puedo ponerlo todo en el papel lo suficientemente rápido", tenía mucha materia prima para la composición, pero no siempre sabía resolverla. Esta obra que vamos a escuchar es un reflejo de ese exceso de ideas muy bien combinadas que junto a la habilidad de Ravel orquestando, dejan una obra perfecta para que el oyente disfrute de este paso por la exposición.

Program Notes

eng

Viennese Classicism and Russian Nationalism Elena Sancho

During this evening's concert, we are going to listen to the first part in Don Giovanni's Overture and the Concerto for piano and orchestra in A major, No.23 —both works by Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791); in the second part, to a piano concerto by Modest Mussorgsky (1839-1881), orchestrated by Maurice Ravel (1875-1937). The overture for the opera Don Giovanni introduces us to Mozart's Viennese style. This drama giocoso in two acts was composed in 1787, premiered in Prague on the 29th of October at the Ständetheater to great acclaim, and in Vienna the following year, on the 7th of May. After some more performances, the piece fell into oblivion and was never again interpreted until after the composer's death.

Don Giovanni includes elements of both opera seria and opera buffa. It freely uses rhetoric, dramaturgy of tempo and the confrontation between major and minor tonalities, to masterfully express the musical discourse of death and freedom. It is all presented already in the overture, which some argue that was composed on the night before the première. The Concerto for piano and orchestra in A major was finished on the 2nd of March 1786. Mozart probably premiered it himself. It is one of the composer's most expressive concertos, especially as far as the second movement is concerned (Adagio). It stands out from his other concertos with richness in themes and an introspective aura. The third movement is a Rondo that somehow reminds of the opera Le Nozze di Figaro, which premiered in the same period.

Both pieces share a personal style within the whole of the composer's output. He wrote them in separate years, but within the same context: at a time when he enjoyed the fame he had so much coveted, he was well-regarded, and his efforts were compensated with more commissions and public recognition.

During the second part of the programme, we are going to listen to Pictures at an exhibition: a rework of a suite for piano composed by Modest Mussorgsky and orchestrated by Maurice Ravel in 1922. The piece is made up of fifteen miniatures describing the visit to the 1874 posthumous exhibition of works by Russian painter and architect, Viktor Hartmann (1834-1873). Mussorgsky paid homage to his friend with the composition of a programmatic work.

Mussorgsky belonged to 'The Five', a group of composers within Russian Nationalism. They aimed at producing works of art that would praise their own culture and put Western influences aside. To find inspiration, they drew from legends, popular fairytales, folk music, and identity elements.

Ravel's instrumental treatment is exceptional: he carefully picked every intervention. The first performance took place in Los Angeles with Artur Rodziński, on the 10th of April 1930.

The piece begins with a promenade describing the composer's footsteps through the gallery—a trumpet melody to which the other brass instruments respond. The first picture in the exhibition is *The Gnome*: some sort of sinister nutcracker, very well represented by the music. Next comes *Il vecchio Castello*, where the bassoon is a Medieval castle, and the alto saxophone takes the shape of a troubadour accompanied by the strings. *Tulleries* (*Dispute d'enfants après jeux Tulleries de Paris*) confronts several themes to evoke the racket of children playing and joking. Then comes one of the highlights: *Bydlo*, a Polish cart pulled by two oxen; Ravel assigned the melody to the tuba, and with its obscure, velvety sound, it slowly runs on a constant bass, like the wheels going round in a binary rhythm. The theme keeps growing, until reaching the tensest movement when the drum roll comes in, then it gradually declines in intensity. Some argue that the movement could represent the uprising of peasants against the Russian aristocracy. The *Ballet of the Unhatched Chicks* follows: an amusing, light number, starring the woodwind instruments, in contrast with the deep lyricism of the previous bars. After this, we are going to hear *Two Jews* quarrelling: the wealthy Samuel Goldenberg, and poor Schmuyle. Each is assigned a theme contrasting in instrumentation and personality. The graveness and decision in the low register of the first alternates with the hesitant, repetitive trumpet. In *Limoges, le marché* (*la grand nouvelle*), some women heatedly chatter at the marketplace. Again, inspiration comes from the city of Paris for *Catacombs* (Roman tomb). Russian folklore speaks through the witch Baba Yaga. And it all ends with *The Bogatyr Gates*: a colossal miniature to sum up the piece, which alternates bell tolls and the promenade, and a choral of the complete orchestra in which the brass makes the auditorium tremble. The promenades in between pictures vary: some are slow and lyrical; others resume the mood from the beginning with the trumpet. It has been said that they want to represent the changes in the composer's mood during his own visit to the exhibition.

Mussorgsky's style as a composer is displayed in the continuous rhythm asymmetries, the folk melodies, and a complete freedom as far as tonality is concerned. He had many ideas, but he wasn't always able to put them onto paper, because he had never formally trained in composition, as he was mostly self-taught. One of his comrades in 'The Five', Rimski-Korsakov (1844-1908), reviewed many of his works before they went into publishing. Mussorgsky would say: "Ideas, melodies, come to me at their own will. Like the roasted pigeons in the story, I eat and eat and fill myself up excessively. I can't even keep up my writing them". Indeed, that was a lot of prime matter, which he sometimes couldn't resolve. The work we are going to listen to this evening shows such excess of ideas, very well combined; with Ravel's orchestration skills, they result in a perfect piece for the audience to enjoy a visit to the exhibition.

Eva Gevorgyan

piano

Eva Gevorgyan

piano

Eva Gevorgyan és una jove artista Yamaha, i ha estat guardonada en més de quaranta concursos de piano, incloent-hi el Concurs Internacional de Cleveland per a joves pianistes 2018 i el Concurs per a joves artistes "Van Cliburn" 2019. Més recentment, el 2023, ha guanyat el Prix du Bern a Suïssa, el 'Discovery Award' als "International Classical Music Awards" 2019, i el Gran Premi Nacional al Concurs Nacional d'Orquestra de Rússia en 2021; i ha estat finalista i guanyadora del Premi Especial al Concurs Internacional Chopin de Varsòvia (Polònia). Ha actuat com a solista amb la Simfònica de Dallas, la Simfònica de Lucerna, la Filarmònica de Varsòvia, l'Orquestra Mariinski, la Filarmònica Nacional de Rússia, l'Orquestra Nacional de Rússia, la Simfònica de l'Acadèmia Estatal Evgeny Svetlanov, l'Orquestra Filarmònica de Magdeburg, Neue Philharmonie Hamburg Orchestra, Orquestra Simfònica de Leipzig, Filarmònica de Liechtenstein, Orquestra Filarmònica Nacional d'Armènia, Orquestra Filarmònica de Malta i l'Orquestra Simfònica del Tatarstan. També ha aparegut, en format de recital, a festivals com Verbier i White Nights; i el 2023 va debutar al festival La Roque d'Antheron, i va ser rebuda amb l'entusiasme de la crítica.

Encetà la temporada 2023/24 amb una gira pel Japó, que va passar per Nagoya, Tòkio, Shizuoka, Mishima i Urasayu.

Cal destacar la seva interpretació de tots els Concerts per a piano de Rakhmàninov al gran auditori del Conservatori de Moscou, amb l'Orquestra Simfònica Txaikovski; i els Concerts per a piano núm. 2 i núm. 4 de Rakhmàninov al Festival Internacional Cervantino.

Els seus debuts orquestrals inclouen aparicions amb l'Orquestra Simfònica de Praga, l'Orquestra Filarmònica de Bolonya, la Filarmònica de Stuttgart, Brandenburgisches Orchestra, Filarmònica d'Ontario, Orquestra de l'Acadèmia de Música de Rússia, Filarmònica dels Urals, i el seu retorn a la Leipzig Gewandhaus i Laeiszhalle.

En format de recital, va actuar a Berna, Biel, Potsdam, Brescia, Minsk, Irkutsk, Moscou i Vorónej; i al Festival de Palerm, Festival Chopin de São Paulo i Festival Bach a Montreal. Estudia a l'Escola Central de Música del Conservatori Txaikovski de Moscou, amb Natalia Trull, i a la Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid, amb Stanislav Ioudenitch com a tutor. A més, l'any 2020 rebé la prestigiosa beca Klavier-Festival Ruhr de Evgeny Kissin.

El seu primer disc, que publicà el segell Melodiya el 2022 i inclou peces de Chopin i Scriabin, va rebre molt bones crítiques.

Eva Gevorgyan

piano

Eva Gevorgyan es una joven artista Yamahay ha obtenido galardones en más de cuarenta concursos de piano, incluyendo el Concurso Internacional de Cleveland para jóvenes pianistas 2018 y el Concurso para jóvenes artistas “Van Cliburn” 2019. Más recientemente, en 2023, ha ganado el Prix du Bern en Suiza, el ‘Discovery Award’ en los “International Classical Music Awards” 2019, y el Gran Premio Nacional en el Concurso Nacional de Orquesta de Rusia en 2021; y ha sido finalista y ganadora del Premio Especial en el Concurso Internacional Chopin de Varsovia (Polonia). Ha actuado como solista junto a la Sinfónica de Dallas, la Sinfónica de Lucerna, la Filarmónica de Varsovia, la Orquesta Mariinski, la Filarmónica Nacional de Rusia, la Orquesta Nacional de Rusia, la Sinfónica de la Academia Estatal Evgeny Svetlanov, la Orquesta Filarmónica de Magdeburgo, Neue Philharmonie Hamburg Orchestra, Orquesta Sinfónica de Leipzig, Filarmónica de Liechtenstein, Orquesta Filarmónica Nacional de Armenia, la Orquesta Filarmónica de Malta y la Orquesta Sinfónica del Tartaristán. También ha aparecido, en formato de recital, en festivales como Verbier y White Nights; y en 2023 debutó en el festival La Roque d’Antheron, recibiendo críticas entusiastas.

La temporada 2023/24, Eva comenzó con una gira por Japón, pasando por Nagoya, Tokio, Shizuoka, Mishima y Urasayu. Cabe destacar su interpretación de todos los Conciertos para piano de Rachmaninoff en el gran auditorio del Conservatorio de Moscú, junto a la Orquesta Sinfónica Tchaikovsky; y los Conciertos para piano núm. 2 y 4 de Rachmaninoff en el Festival Internacional Cervantino.

Sus debuts orquestales incluyen apariciones junto a la Orquesta Sinfónica de Praga, la Orquesta Filarmónica de Boloña, la Filarmónica de Stuttgart, Brandenburgisches Orchestra, Filarmónica de Ontario, Orquesta de la Academia de Música de Rusia, Filarmónica de los Urales, y su retorno a la Leipzig Gewandhaus y Laeiszhalle.

En formato recital, actuó en Berna, Biel, Potsdam, Brescia, Minsk, Irkutsk, Moscú, Vorónezh; así como en el Festival de Palermo, Festival Chopin de São Paulo y el Festival Bach en Montreal.

Eva estudia en la Escuela Central de Música del Conservatorio Tchaikovsky de Moscú con Natalia Trull y en la Escuela Superior de Música Reina Sofía en Madrid, bajo la tutoría de Stanislav Ioudenitch. Además, recibió la prestigiosa beca 2020 Klavier-Festival Ruhr de Evgeny Kissin.

Su primer CD, que fue publicado con el sello Melodiya en 2022 e incluye piezas de Chopin y Scriabin, recibió excelentes críticas.

Eva Gevorgyan

piano

Yamaha Young Artist, Eva Gevorgyan, is a laureate in more than forty piano competitions, including top prizes at the 2018 Cleveland International Piano Competition for Young Artists and the 2019 Van Cliburn Young Artist Competition. More recently she has won the Prix du Bern in Switzerland in 2023, Discovery Award at the 2019 International Classical Music Awards, the Great Prize at the Russia National Orchestra Competition in 2021, in addition to being finalist and winner of the Special Prize at the Chopin International Piano Competition in Warsaw, Poland.

She has performed as soloist with the Dallas Symphony, Lucerne Symphony, Warsaw Philharmonic, Mariinsky Orchestra, Russia National Philharmonic, Russian National Orchestra, Evgeny Svetlanov Academic State Symphony, Magdeburg Philharmonic Orchestra, Neue Philharmonie Hamburg Orchestra, Leipzig Symphony Orchestra, Liechtenstein Philharmonic, Armenia National Philharmonic Orchestra, Malta Philharmonic Orchestra and the Tatarstan Symphony Orchestra. She has also appeared in recital in such Festivals as Verbier, White Nights Festival, and in 2023 debuted at La Roque d'Anthéron, obtaining rave reviews.

In 23/24 Eva will open the season with a Japan tour, playing in Nagoya, Tokyo, Shizuoka, Mishima, and Urasayu.

Highlights include the performance of all the Piano Concertos by Rachmaninoff at the Great Hall of Moscow Conservatory with the Tchaikovsky Symphony Orchestra and Rahmaninoff Piano Concertos No. 2 & 4 at the Festival Internacional Cervantino.

Orchestra debuts include appearances with the Prague Symphony Orchestra, Orchestra Filarmónica de Bologna, Stuttgart Philharmonic, Brandenburgisches Orchestra, Ontario Philharmonic, Academy of Russian Music Orchestra, Ural Philharmonic, and the return to Leipzig Gewandhaus and Laeiszhalle.

In recital she will appear in Bern, Biel, Potsdam, Brescia, Minsk, Irkutsk, Moscow, Voronezh, as well as at the Palermo Festival, Chopin Festival (São Paulo) and Bach Montreal Festival. Eva pursues studies at the Tchaikovsky Conservatory's Central School of Music in Moscow with Natalia Trull and at the Escuela Superior de Música Reina Sofía in Madrid, under the guidance of Stanislav Ioudenitch. She has also been granted the prestigious scholarship at the 2020 Klavier-Festival Ruhr by Evgeny Kissin.

Her first CD under the Melodiya, featuring works by Chopin and Scriabin was released in 2022, receiving great acclaim.

Pablo Mielgo

director

Pablo Mielgo

director

Pablo Mielgo, director d'orquestra de Madrid, és un ciutadà del món amb esperit emprendedor i amb una missió: fer que la música estigui a l'abast de tots. En l'actualitat és director de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears (OSIB) i ha estat contractat per orquestres de tot el món. Estudià al Conservatori Reial de la seva ciutat natal, al Col·legi Reina Sofia i a l'Escola de Música del London Guildhall. Amés, creà una xarxa de nombroses amistats musicals entre Berlín i Qatar, Lucerne i Los Angeles, amb músics de renom que ara enriqueixen els programes de concerts de l'OSIB.

Pablo Mielgo ha estat assistent de directors com James Conlon, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim i Claudio Abbado. Ell dirigeix regularment als grans escenaris d'Europa, com el Wiener Musikverein, als EUA, com el Carnegie Hall de Nova York, a Amèrica Llatina i a l'Orient Mitjà. En estreta col·laboració artística, el madrileny treballa amb orquestres com la Simfònica de Simón Bolívar, the Arena di Verona i la Filharmònica de Qatar, amb artistes com Juan Diego Flórez, les germanes Labeque, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin i Radovan Vlatkovic. .

Des de 2005 és director musical i artístic de la Fundació SaludArte, amb l'objectiu de generar un canvi social a través de la música. Pablo Mielgo va promoure diversos esdeveniments musicals amb gran reconeixement internacional, com el Festival Espanya-Veneçuela, el Festival Internacional de Música de Madrid "Madrid em sona", la gira de l'Orquestra Juvenil Iberoamericana per Espanya i els Estats Units, IberOpera i "En viu, connectant el món a través de la música". Col·laborà amb institucions com el Teatre Reial de Madrid, la Miami New World Symphony, el Sistema a Veneçuela i la Florida Grand Opera, amb artistes de renom com Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu i Michael Tilson Thomas, entre d'altres.

Pablo Mielgo està especialment dedicat a la promoció de joves talents. Des de 2011, el director artístic de la Filharmònica de Medellín s'esforça per brindar als joves músics accés a l'educació musical, independentment dels ingressos dels pares. A més, el director ha fundat tres orquestres juvenils des de 2003: l'Orquestra Juvenil Presjovem, que reuneix els millors joves músics espanyols, l'Orquestra Juvenil Iberoamericana i l'Orquestra Simfònica Harmonia. En cooperació amb Sir Colin Davis, va fundar la BandArt Orchestra.

Com a director titular de l'OSIB, des de 2014, ha promogut amb èxit el desenvolupament de l'orquestra en diversos aspectes, sobre la base de la seva experiència internacional. Pablo Mielgo ha millorat la qualitat de l'orquestra i els seus programes, ha augmentat les vendes d'entrades i ha desenvolupat la seva xarxa amb actuacions de convidats, programes per a joves i artistes de primer nivell.

Pablo Mielgo

director

esp

Pablo Mielgo, director de orquesta de Madrid, es un ciudadano del mundo con espíritu emprendedor y con una misión: hacer que la música esté al alcance de todos. En la actualidad es director de la Orquesta Sinfónica de las Islas Baleares (OSIB) y ha sido contratado por orquestas de todo el mundo. Estudió en el Conservatorio Real de su ciudad natal, en el Colegio Reina Sofía y en la Escuela de Música del London Guildhall. Además, creó una red de numerosas amistades musicales entre Berlín y Qatar, Lucerne y Los Ángeles, con músicos de renombre que ahora enriquecen los programas de conciertos de la OSIB.

Pablo Mielgo ha sido asistente de directores como James Conlon, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim y Claudio Abbado. Él dirige regularmente en los grandes escenarios de Europa, como el Wiener Musikverein, en EE. UU, como el Carnegie Hall de Nueva York, en América Latina y en Oriente Medio. Con una estrecha colaboración artística, el madrileño trabaja con orquestas como la Sinfónica de Simón Bolívar, the Arena di Verona y la Filarmónica de Qatar, con artistas como Juan Diego Flórez, las hermanas Labeque, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin y Radovan Vlatkovic.

Desde 2005 es director musical y artístico de la Fundación SaludArte, con el objetivo de generar un cambio social a través de la música. Pablo Mielgo lanzó varios acontecimientos musicales de gran reconocimiento internacional, incluyendo el Festival España-Venezuela, el Festival Internacional de Música de Madrid "Madrid me suena", la gira de la Orquesta Juvenil Iberoamericana por España y Estados Unidos, IberOpera y "En vivo, conectando el mundo a través de la música". Colaboró con instituciones como el Teatro Real de Madrid, la Miami New World Symphony, el Sistema en Venezuela y la Florida Grand Opera, con artistas de renombre como Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu y Michael Tilson Thomas entre otros.

Pablo Mielgo está especialmente dedicado a la promoción de jóvenes talentos. Desde 2011, el director artístico de la Filarmónica de Medellín se esfuerza para brindar a los jóvenes músicos acceso a la educación musical, independientemente de los ingresos de los padres. Además, el director ha fundado tres orquestas juveniles desde 2003: la Orquesta Juvenil Presjovem, que reúne a los mejores jóvenes músicos españoles, la Orquesta Juvenil Iberoamericana y la Orquesta Sinfónica Armonía. En cooperación con Sir Colin Davis, fundó la BandArt Orchestra.

Como director titular de la OSIB desde 2014, ha promovido con éxito el desarrollo de la orquesta en varios aspectos, sobre la base de su experiencia internacional. Pablo Mielgo ha mejorado la calidad de la orquesta y sus programas, ha aumentado las ventas de entradas y ha desarrollado su red con actuaciones de invitados, programas para jóvenes y artistas de primer nivel.

Pablo Mielgo

conductor

Pablo Mielgo, a conductor from Madrid, is a true world citizen with an entrepreneurial spirit and the mission to make music accessible to everyone: the agile chief of the Orquestra Simfònica de les Illes Balears (OSIB) was immediately engaged by orchestras around the world after his studies at the Royal Conservatory of his hometown, the Reina Sofia School and the London Guildhall School of Music. Moreover, he created a network of numerous musical friendships between Berlin and Qatar, Lucerne and Los Angeles, with renowned musicians, who are now enriching the OSIB concert programs.

Pablo Mielgo has assisted conductors such as James Conlon, Jesus Lopez Cobos, Daniel Barenboim and Claudio Abbado. He regularly conducts on the great stages of Europe such as the Wiener Musikverein, the USA such as Carnegie Hall New York, Latin America and the Middle East. In close artistic collaboration, the Madrilenian works with orchestras such as the Simon Bolívar Symphony, the Arena di Verona and the Qatar Philharmonic as well as with artists such as Juan Diego Florez, the Labeque sisters, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin and Radovan Vlatkovic.

Since 2005 he has been the musical and artistic director of the SaludArte Foundation, which aims to bring about social change through music. Pablo Mielgo launched several musical events with great international acclaim including the Festival España-Venezuela, the International Music Festival of Madrid “Madrid me suena”, the tour of the Ibero-American Youth Orchestra through Spain and the USA, IberOpera as well as “Live, connecting the world through music”. He collaborated with institutions such as the Teatro Real Madrid, the Miami New World Symphony, El Sistema in Venezuela and the Florida Grand Opera, as well as with renowned artists, Placido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu, and Michael Tilson Thomas among others.

Pablo Mielgo is especially dedicated to the promotion of young talents. Since 2011 the co-artistic director of the Medellin Philharmonic Academy strives to give young musicians access to musical education regardless of parental income. Furthermore, the conductor has founded three youth orchestras since 2003: the Presjovem Youth Orchestra bringing together the best young Spanish musicians, the Iberoamerican Youth Orchestra and the Harmonia Symphony Orchestra. In cooperation with Sir Colin Davis, he founded the BandArt Orchestra.

As chief conductor of the OSIB since 2014, he has promoted the orchestra's development in several aspects successfully on the basis of his international experience: Pablo Mielgo has improved the quality of the orchestra and its programs, increased ticket sales and developed his network with guest performances, youth programs and first-rate artists.

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

L'Orquestra Simfònica Illes Balears va ser creada l'any 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instàncies del Govern Balear, l'Ajuntament de Palma i el Consell de Mallorca. La història de l'orquestra es remunta a l'any 1946, any en què es va crear l'Orquestra Simfònica de Mallorca, el primer director de la qual va ser el mestre coreà Eaktay-Ahn. L'orquestra, com es coneix avui dia, va iniciar la seva primera temporada de concerts el setembre de 1989 amb el seu titular Luís Remartínez i la solista Teresa Berganza. Actualment el director titular és Pablo Mielgo, des de l'any 2014.

L'Orquestra, a part de la seva temporada de concerts en l'Auditòrium de Palma, en el Teatre Principal de Palma, en el Trui Teatre, en l'Auditori de Manacor i a l'estiu en el Castell de Bellver, participa en les Temporades d'òpera de la Fundació Teatre Principal de Palma i dels Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). També programa audicions escolars i concerts familiars. Un dels objectius de l'orquestra és donar a conèixer obres de compositors de les Illes Balears, com l'estrena de l'òpera L'arxiduc d'Antoni Parera Fons, amb llibret de Carme Riera, membre de la Reial Acadèmia Espanyola.

L'any 2020, l'OSIB va ser la primera orquestra a tornar als escenaris després del confinament del COVID-19. És important esmentar les actuacions altruistes realitzades pels grups de càmera dels músics de l'orquestra al canal de Youtube sota el títol "Sonam per Tu" durant la pandèmia del COVID-19. Ha ofert nombrosos concerts fora de les illes, entre ells a Sant Sebastià, Santander, València, Oviedo, així mateix a l'Auditori Nacional i en el Teatre Reial a Madrid, en el Palau de la Música a Barcelona. Ha actuat a Perpinyà, Canes, Zúric, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París i a la Sala de Drets Humans de l'ONU a Ginebra. Des de 1989 l'Orquestra ha acompanyat a solistes de rellevància internacional, com Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet i Raphael, entre d'altres.

Premis, distincions:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, el maig de 2011.
- VI Premis Onda Cero Mallorca 2017, categoria de Música.
- Medalla d'Or de les Illes Balears, el 2020, la major distinció de la Comunitat Autònoma.

La Simfònica compta amb un segell discogràfic que li permet distribuir els seus enregistraments per diferents plataformes musicals com Spotify, Apple Music, Amazon Music, Google Play Music, entre d'altres. En aquests moments la Simfònica està construint la seva nova seu, la Caixa de Música, que serà un referent internacional com a espai escènic musical, i el primer edifici públic d'una orquestra a Espanya, amb una forta col·laboració publicoprivada.

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

La Orquesta Sinfónica Illes Balears fue creada en el año 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instancias del Gobierno Balear, el Ayuntamiento de Palma y el Consejo de Mallorca. La historia de la orquesta se remonta al año 1946, año en el que se creó la Orquesta Sinfónica de Mallorca, cuyo primer director fue el maestro coreano Eaktay-Ahn. La orquesta, como se conoce hoy en día, inició su primera temporada de conciertos en septiembre de 1989 con su titular Luís Remartínez y la solista Teresa Berganza. Actualmente el director titular es Pablo Mielgo, desde el año 2014.

La Orquesta, a parte de su temporada de conciertos en el Auditorium de Palma, en el Teatro Principal de Palma, en el Trui Teatre, en el Auditori de Manacor y en verano en el Castillo de Bellver, participa en las Temporadas de ópera de la Fundación Teatro Principal de Palma y de los Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). También programa audiciones escolares y conciertos familiares. Uno de los objetivos de la orquesta es dar a conocer obras de compositores de las Islas Baleares, como el estreno de la ópera L'arxiduc de Antoni Parera Fons, con libreto de Carme Riera, miembro de la Real Academia Española. En el año 2020, la OSIB fue la primera orquesta en regresar a los escenarios después del confinamiento del COVID-19. Es importante mencionar las actuaciones altruistas realizadas por los grupos de cámara de los músicos de la orquesta en el canal de Youtube bajo el título "Sonam per Tu" durante la pandemia del COVID-19.

Ha ofrecido numerosos conciertos fuera de las islas, entre ellos en San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, así mismo en el Auditorio Nacional y en el Teatro Real en Madrid, en el Palau de la Música en Barcelona. Ha actuado en Perpiñán, Cannes, Zurich, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París y en la Sala de Derechos Humanos de la ONU en Ginebra. Desde 1989 la Orquesta ha acompañado a solistas de relevancia internacional, como Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, María del Mar Bonet y Raphael, entre otros.

Premios, distinciones:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, en mayo de 2011.
- VI Premios Onda Cero Mallorca 2017, categoría de Música.
- Medalla de Oro de las Illes Balears, en 2020, la mayor distinción de la Comunidad Autónoma.

La Sinfónica cuenta con un sello discográfico que le permite distribuir sus grabaciones por diferentes plataformas musicales como Spotify, Apple Music, Amazon Music, Google Play Music, entre otros. En estos momentos la Sinfónica está construyendo su nueva sede, la Caixa de Música, que será un referente internacional como espacio escénico musical, y el primer edificio público de una orquesta en España, con una fuerte colaboración público-privada.

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

eng

The Symphony Orchestra of the Balearic Islands (OSIB) was founded in 1988, by means of a public entity known as “Fundació Pública de les Illes Balears per la Música”, at the request of the Balearic Government, Ajuntament de Palma and Consell de Mallorca. The history of the orchestra dates back to the 1940s, and its first conductor was Korean maestro Eaktay-Ahn. Nevertheless, the OSIB as we know it today performed its première concert season in September 1989, with Principal conductor and Artistic director Luís Remartínez, and soloist Teresa Berganza. Maestro Pablo Mielgo has been the OSIB's Principal Conductor since 2014.

Apart from its concert season at Auditorium de Palma, Teatre Principal de Palma, Trui Teatre and Auditori de Manacor and summers at Bellver Castle, the OSIB regularly takes part in the opera seasons with Fundació Teatre Principal de Palma and “Amics de l'Òpera de Maó” (Menorca). Moreover, the OSIB develops a comprehensive educational programme, including school performances and family concerts. One of our main goals is to release the works of Balearic composers. An example of that is the première of Antoni Parera Fons' opera, L'Arxiduc, with libretto by Carme Riera, member of the Real Academia Española.

In 2020, the OSIB was the first orchestra to go back on stage after Covid-19 lockdown. It is worth mentioning that the chamber groups formed by the orchestra's musicians had performed a series of voluntary concerts under the title “Sonam per Tu” (We play for you), through the OSIB's YouTube channel, during the pandemics. The OSIB has performed in concert beyond the Balearic Islands, in places like San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, the Auditorio Nacional and Teatro Real in Madrid and Palau de la Música in Barcelona, among others; as well as in Perpignan, Cannes, Zurich, Musikverein Vienna, Radio Hall France in Paris and at The Human Rights and Alliance of Civilizations Room in Geneva.

Since 1989, the OSIB has accompanied renowned international solo acts such as Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet and Raphael, among others. Awards and recognitions:

- “Rotary Mallorca” Prize in Humanities 2010/2011.
- VI “Onda Cero Mallorca” Awards, Music category 2017.
- Gold Medal of the Balearic Islands 2020 (the most important award from the autonomous Government).

The OSIB has a label which allows us to distribute our recordings across a number of music platforms, such as Spotify, Apple Music, Amazon Music and Google Play Music, among others. The new headquarters of the OSIB are currently under construction. Once finished, Caixa de Música will be the first public building for an orchestra in Spain, with a strong collaboration of public and private funding, and will become an international reference for music hall spaces.

Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports
Fundació Orquestra Simfònica

ORQUESTRA SIMFÒNICA ILLES BALEARS
CONCERT DE CAP D'ANY

Palau de Congressos de Palma | 20 h

2025
1 DE GENER

**SOPRANO, JULIETTE KHALIL
DIRECCIÓ, JOJI HATTORI**

Entrades:

www.sinfonicadebalears.com

informacio@sinfonicadebalears.com | Tel. 971287565

1 hora abans del concert a les
taquilles Palau de Congressos de Palma

Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports
Agència d'Estratègia Turística

Palau de Congressos de Palma
Managed by Meliá Hotels International

El Corte Inglés

Plantilla OSIB

PRIMERS VIOLINS

Smerald Spahiu, concertino
Gina Nicola, concertino associat
Jennifer Peck, solista, ajudant de concertino
Paula Marqués
Gloria Grati
Gabriel Martí
Andrei Melkumov
Maria Luisa Payeras
Christine Schedukat
Marc Nogués
Víctor Ros (interí)
Cristina Sánchez de las Matas (interí)

SEGONS VIOLINS

Barbara Walus, solista
Sebastià Pou, ajudant de solista
Carmen Fullana
Roberto Moragón
Beth Super
Francisco Sard
Manel Barrios
Benjamin Payen (interí)
Joel Doraci*
Raquel Aparisi*

VIOLES

Sonia Krasnova, solista
Marta Hatler, ajudant de solista
Miguel Arola
Filippo Maschio
Lluís Oliver
Elisabeth Romero
Hanga Zsófia Fehér
Clara Mascaró (interí)
Raquel Cobo (interí)

VIOLONCELLS

Irene Cervera, solista (interí)
Ibolya Rózsás, ajudant de solista
Jorge Giménez, ajudant de solista (interí)
Felipe Temes
Manuela Torres
Llorenç Rosal
Leila El Charef (interí)
Daniel Orgaz*
Pol Alabot*

CONTRABAIXOS

Martin Gregg, solista
Jozef Szafrański, ajudant de solista
Philip Dawson
Wojciech Sobolewski
Marc Colomer*
Pablo Fernández*

FLAUTES

Josep Miralles, solista
Laura Leena Pauni, ajudant de solista

FLAUTA/FLAUTÍ

Enrique Sánchez, ajudant de solista

OBOÈS

Javier Arnal, solista
Jordi Miralles, ajudant de solista

OBOÈ/CORN ANGLÈS

Claudia Sánchez, ajudant de solista (interí)

CLARINETS

Pablo Tirado, solista (interí)
Juan José Pardo, ajudant de solista

CLARINET/CLARINET BAIX

Sílvia Insa, ajudant de solista

FAGOTS

José Vicente Tatay, solista
Gerard Beltran, ajudant de solista

FAGOT/CONTRAFAGOT

Joana Rullan, ajudant de solista
Patricia Pazos, ajudant de solista (interí)

TROMPES

Nigel Carter, solista
José Fortea, solista
Miriam Merino, ajudant de solista
Joan Barceló, ajudant de solista
César Guillem, ajudant de solista

TROMPETES

Michel Herment, solista
Cyril Pouillet, ajudant de solista
Samuel García, ajudant de solista

TROMBONS

Jean Christophe Brunet, solista
David Ruiz, ajudant de solista (interí)
Miquel Sáez, ajudant de solista

TUBA

Tobies Isern, solista

TIMPANI

Sabela Castro, solista (interí)

PERCUSSIÓ

Susana Pacheco, ajudant de solista
Juan C. Murgui, ajudant de solista

ARPA

Cristina Badía, solista

COLLABORADORS

Miguel Herraez, trompeta piccolo
Marcos Morales, percussió
Ferrán Martínez, percussió
José Luis Aspas, percussió
Assumpció Janer, arpa
Miquel Estelrich, celesta
Marina Moyà, saxo

BORSA DE TREBALL SOIB*

GERÈNCIA

Cristina Martínez

EQUIP ARTÍSTIC

Pablo Mielgo Carrizo, director titular

EQUIP TÈCNIC

Margalida Gomila, cap d'administració

Katalin Szentirmai, arxiu i documentació musical

Gloria Grati, secretaria tècnica

Juan Ramon Garcia, faristoler

Maria del Mar Furió, serveis artístics

Aina Gayart, auxiliar

Francisca Pallicer, auxiliar

Gustavo Riutort, serveis generals

Patronat de la fundació OSIB

PRESIDENT

Jaume Bauzà, conseller de Turisme, Cultura i Esports

VICEPRESIDENTA

Ricarda Margarita Vicens, directora general de Cultura

VOCALS NATS

Bartomeu Alcover, director general de Pressuposts

María Isabel Sáez, secretària general de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports

Antoni Mesquida, director general de Funció Pública

VOCALS ELECTES

Pedro Vidal, secretari autonòmic de Cultura i Esports

Bartomeu Riera, director adjunt IEB

Catalina Barceló, directora general d'Economia i Estadística

Govern de les Illes Balears

Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports

Conselleria de Turisme, Cultura i Esports

Fundació Orquestra Simfònica

Fundació Turística i Cultural de les Illes Balears

Conselleria de Turisme, Cultura i Esports

Agència d'Estratègia Turística

El Corte Inglés